

Sîmpozionul de Ceramică Monumentală Costel Badea

*The "Costel Badea" Symposium
of Monumental Ceramics*

**Simpozionul de Ceramică
Monumentală „Costel Badea”**

*The “Costel Badea” Symposium
of Monumental Ceramics*

Text critic / *Critical text*
Eduard Andrei

Editori / *Editors*
Eduard Andrei, Rodica Buzoianu

Traducere în engleză / *English version*
Mona Momescu

Graphic Design
Lavinia Vereş

Tipografie / *Printing*
ArtPress

Publicat / *Published*

umaed.ro

© 2018 Asociația UMA ED ROMÂNIA
UMA ED ROMANIA Association
www.umaed.ro

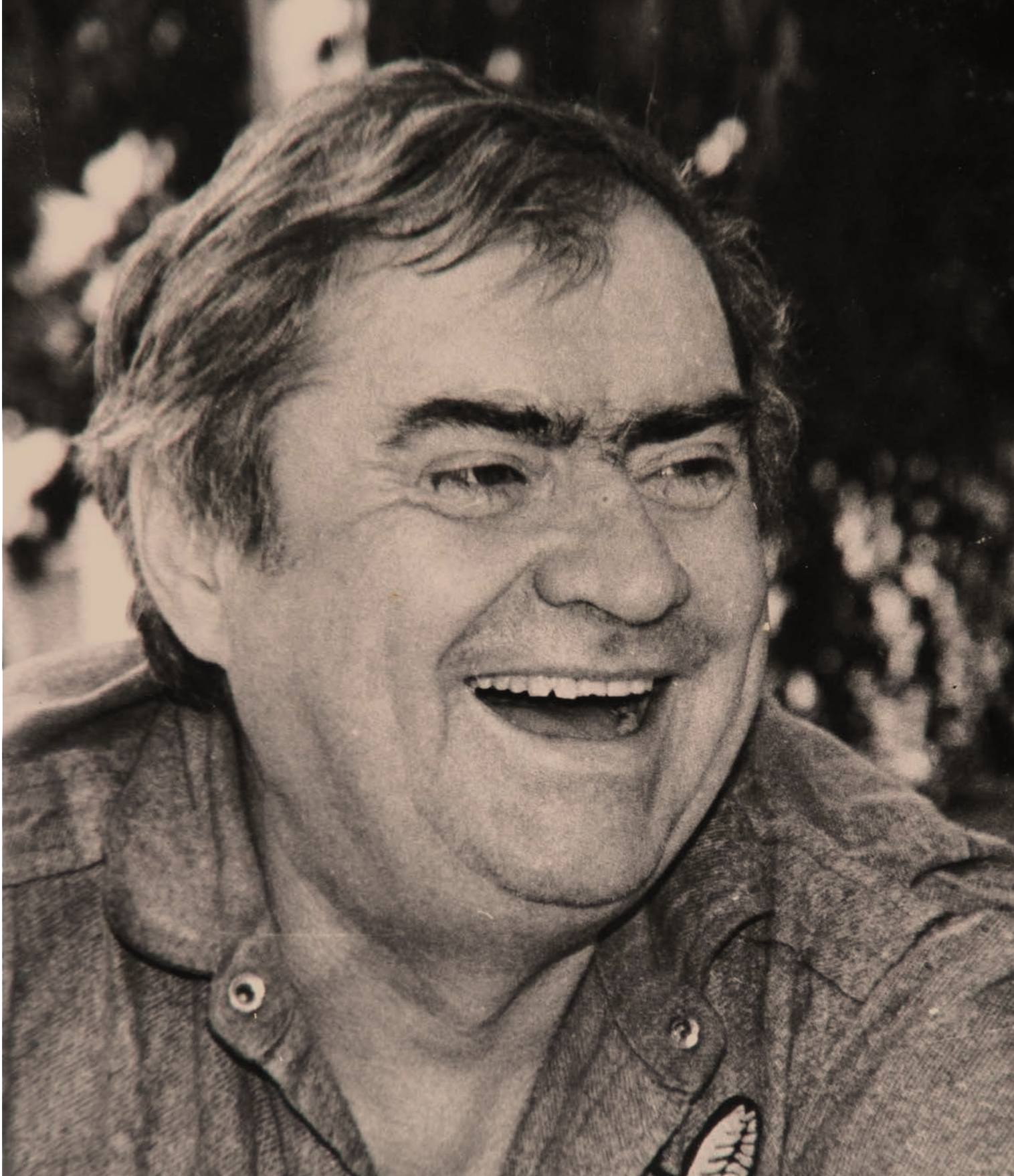
Co-finanțator / *Co-financed by*
PROIECT CO-FINANȚAT DE:

Administrația Fondului Cultural Național
The Administration of the National Cultural Fund

Proiectul nu reprezintă în mod necesar poziția Administrației Fondului Cultural Național. AFCN nu este responsabilă de conținutul proiectului sau de modul în care rezultatele proiectului pot fi folosite. Acestea sunt în întregime responsabilitatea beneficiarului finanțării. / *This project does not necessarily represent the views of the Administration of the National Cultural Fund. AFCN is not responsible for the content or further use of the results of this project, which are solely the responsibility of the beneficiary.*

ISBN 978-973-0-28125-5

Simpozion dedicat memoriei maestrului
This symposium is dedicated to the memory of ceramic artist

Costel Badea
(1940-1995)

Costel Badea

n. /b. 1940, Iași
d. 1995, București

Ceramist-sculptor. A studiat la Institutul de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu” din București, între anii 1958-1964. După absolvire, devine cadru didactic la catedra de Ceramică-Sticlă-Metal a aceluiași Institut. Începând din 1965, a participat la numeroase expoziții de grup, organizate în țară și străinătate, iar în 1968 a avut prima expoziție personală. În 1970 a fost numit membru titular al Academiei Internaționale de Ceramică cu sediul la Geneva, iar în 1973 a fost ales secretar al Uniunii Artiștilor Plastici din România (reales în 1978).

Expoziții personale: 1968, 1971, 1972, 1974, 1983, 1986, 1987 – București; 1978 – Budapesta, Debrecen (Ungaria); 1985 – Constanța; 1988 – Bacău, Botoșani; 1989 – Slobozia. Expoziții de grup, în țară: cu regularitate, în intervalul 1965-1995 – București; 1978 – Medgidia, Constanța; 1993 – Bacău, Focșani, Iași; 1995 – Iași.

Participări la manifestări internaționale de prestigiu – expoziții de artă românească în străinătate, concursuri și bienale internaționale, în intervalul 1972-1995: Haga (Olanda); Bruxelles, Anvers (Belgia); Stockholm (Suedia); Faenza, Milano, Perugia, Roma (Italia); Stuttgart, München, Köln, Bochum, Hamburg, Erfurt, Wiesbaden (Germania); Istanbul (Turcia); Paris, Vallauris (Franța); Tel Aviv (Israel); Londra, Bromsgrove (Marea Britanie); Lausanne (Elveția); Calgary (Canada); Sopot, Gdansk, Varșovia (Polonia); Atena (Grecia); Perth (Australia); Viena (Austria); Belgrad (ex-Iugoslavia); Praga, Karlovy Vary, Brno (Cehia); Novi Sad (Serbia); Moscova (Rusia), Sofia (Bulgaria), San Marino, Mino (Japonia).

Simpozioane de creație: 1971, 1974, 1976 – Simpozionul de Ceramică Monumentală Medgidia; 1972, 1973 – Simpozionul Național de Creație Industrială Sighișoara; 1978, 1980 – Simpozionul de Ceramică Monumentală Sibiu.

Lucrări de artă monumentală: 1966 – ceramică și cimenturi colorate - Neptun; 1971 – volum de gresie 2,46 m - Costinești; pereți din mozaic ceramic - Băneasa, Giurgiu; mozaic - Jilava; 1975 – mozaic ceramic de mari dimensiuni - Slobozia; 1977 - Târgu Jiu; 1979 – volum ceramic 2,69 m - Atena; 1981 – pereți decorați cu compoziții ceramice - Mediaș.

Activitatea sa artistică a fost încununată de importante distincții și premii, între care: Premiul Tineretului al U.A.P. (1969); Medalia de aur „Targo d'oro” (Perugia, 1970, 1978, 1986); Marea diplomă de onoare pentru grupul celor cinci artiști români la Bienala Internațională de Ceramică (Vallauris, 1970); Premiul ex-aequo al C.S.C.A. (București, 1971); Premiul pentru artă decorativă al U.A.P. (București, 1972); Diplomă de onoare (Vallauris, 1972); Premiul II oferit de Ministerul Arhitecturii din Polonia (Gdansk, 1973); Medalia de aur (Perugia, 1973); Premiul pentru proptotip al U.A.P. acordat la Simpozionul de creație industrială (Sighișoara, 1973-); Medalia de aur (Vallauris, 1974); Premiul principal ex-aequo (Erfurt, 1974); Premiul de artă monumentală acordat de U.A.P. (București, 1981); Premiul „Ion Andreescu” din partea Academiei Române (București, 1983); Placheta de aur (Perugia, 1984); Premiul special al juriului „Urzica” pentru calitatea artistică (București, 1985); Mențiune de onoare la concursul internațional de ceramică (Mino, 1989).

In this county [Medgidia], if we travel back in time, across millennia, we are to find ancient masterpieces, remains of our proto-history, such as „The Thinker of Hamangia”, an indellible sign of past civilizations and of the creative genius of this soil, an imprint on the work of contemporary ceramic artists.

Costel Badea
from the Catalogue of the Ceramic Symposium,
Medgidia, 1976

The synthesis that defines Costel Badea’s creation calls together models of Antiquity and contours that recall of the fantastic dimension of the emblematic art of the Middle Ages, and integrates the wide breadth rhythms of 20th century sculpture.

Dan Grigorescu
from the Catalogue of Costel Badea's Solo Show,
Bucharest, 1983

Ceramic sculptor. He studied at the „Nicolae Grigorescu” Fine Arts Institute of Bucharest between 1958-1964. After graduation, he started teaching at his alma mater, at the Ceramics-Glass-Metal Department. Beginning with 1965, he participated to an impressive number of collective shows, in Romania and abroad, and he had his first solo show in 1968. In 1970 he was appointed full-time member of the International Academy of Ceramics in Geneva, and in 1973 he was elected secretary of the Romanian Fine Artists' Union (reelected in 1978).

Solo shows: 1968, 1971, 1972, 1974, 1983, 1986, 1987 – Bucharest; 1978 – Budapest, Debrecen (Ungaria); 1985 – Constanța (Romania); 1988 – Bacău, Botoșani (Romania); 1989 – Slobozia (Romania). Collective shows, in Romania: regular participation to exhibitons in Bucharest, between 1965-1995; 1978 - Medgidia and Constanța; 1993 - Bacău, Focșani, and Iași; 1995 - Iași.

Participation to prestigious international events - Romanian art exhibitions abroad, art contests and international biennials, between 1972-1995: The Hague (Holland), Brussels and Anvers (Belgium), Stockholm (Sweden); Faenza, Milan, Perugia, Rome (Italy). Stuttgart, Munich, Köln, Bochum, Hamburg, Erfurt, Wiesbaden (Germany); Istanbul (Turkey); Paris, Vallauris (France); Tel Aviv (Israel); London, Bromsgrove (Great Britain); Lausanne (Switzerland); Calgary (Canada); Vienna (Austria); Belgrade (Serbia); Prague, Karlovy Vary, Brno (The Czech Republic); Novi Sad (Serbia); Moscow (The Russian Federation); Sofia (Bulgaria); San Marino; Mino (Japan).

Participation to symposia in Ceramics: 1971, 1974, 1976 – Symposium of Monumental Ceramics in Medgidia; 1972, 1973 - The National Symposium of Industrial Design in Sighișoara; 1978, 1980 – Symposium of Monumental Ceramics in Sibiu.

Monumental works in ceramics and in other media and materials: 1966 - ceramics and colored cement, Neptun, Romania; 1971 - ceramic volumes in slate 2.46 meters, Costinești, Romania; large scale walls in ceramic mosaic in Băneasa and Giurgiu, Romania; mosaic in Jilava, Romania; 1975 - large scale ceramic mosaic work - Slobozia, Romania; 1977 - Târgu Jiu, Romania; 1979 - ceramic volumes in Athens, Greece; 1981 - ceramic parietal compositions in Mediaș, Romania.

His accomplishments were recognized and rewarded with important prizes and awards: The Youth Prize of Romanian Fine Artists' Union (1969); the Gold Metal Targo d'Oro (Perugia, Italy, in 1970, 1978, and 1986); the Special Honors Diploma awarded to the group of five Romanian artists at the International Biennial of Ceramics (Vallauris, France, 1970); the CSCA Prize, ex-aequo, (Bucharest, 1971); The Prize for Decorative Arts of the Romanian Fine Artists' Union (Bucharest, 1972); Honors Diploma (Vallauris, France, 1972); the Second Prize of the Polish Ministry of Architecture (Gdansk, 1973); the Gold Medal (Perugia, Italy, 1973); the Romanian Fine Artists' Union prize for the best prototype, awarded at The National Symposium of Industrial Design (Sighișoara, 1973); The Gold Metal (Vallauris, France, 1974), The First Prize, ex-aequo (Erfurt, Germany, 1974); The Prize for Monumental Art, awarded by the Romanian Fine Artists' Union (Bucharest, 1981); The „Ion Andreescu” Prize of the Romanian Academy (Bucharest, 1983); the Golden Plaque (Perugia, Italy, 1984); the Special Prize of the „Urzica” (the Nettle) satyric magazine for the artistic quality; Honorable Mention at the International Ceramics Contest (Mino, Japan, 1989).

Întorcându-ne peste veacuri și milenii, vom întâlni în ținutul acesta [Medgidia] capodopere străvechi, protoistoria, cum este „Gânditorul de la Hamangia”, semn al civilizațiilor trecute și simbol al geniului creator al acestui pământ, sub semnul căruia se dezvoltă aici demersul ceramistului contemporan.

Costel Badea
Text din Catalogul Simpozionului
de Ceramică Medgidia, 1976

Sinteza pe care o operează Costel Badea implică în același timp modele antice, reliefuri care sugerează o emblematică medievală fantastică, precum și ritmurile ample care integrează formele sculpturii acestui secol.

Dan Grigorescu
Extras din Catalogul expoziției personale
Costel Badea – București, 1983

Machete

Models

Echipa

Team

Geneză / Genesis
Florentin Sîrbu

Aspirație / Aspiring
Oana Florică

Însemne arheologice / Archaeological Imprints
Gheorghe Fărcașiu / Iliya Yankov

Așteptare / Waiting
Vasile Filip

Inițiatori de proiect <i>Project initiators</i>	Gheorghe Fărcașiu Oana Florică Rodica Buzoianu
Curator, text critic <i>Curator, critical text</i>	Eduard Andrei
Artiști vizuali <i>Visual artists</i>	Gheorghe Fărcașiu, Ceramist / <i>Ceramic artist</i> Iliya Yankov, Sticlar / <i>Glass artist</i> Florentin Sîrbu, Ceramist / <i>Ceramic artist</i> Oana Florică, Ceramist / <i>Ceramic artist</i> Vasile Călin Filip, Sculptor / <i>Sculptor</i>
Restaurator <i>Art restorer</i>	Alfred Ipser
Producție <i>Production</i>	Daniel Șerban Lucian Țăran Iulian Vîrtopeanu
Artist foto-video <i>Photo-video artist</i>	Iulia Pană
Artist foto-video dronă <i>Drone photo & video artist</i>	Marian Adochiței
Comunicare <i>Communication</i>	Hildegard Ignătescu
Graphic Design	Lavinia Vereș
Curatorial concept <i>Project Manager</i>	Rodica Buzoianu
Responsabil financiar <i>Financial responsibility</i>	Nina Dobre - Adline Concept

Amprente contemporane în spațiu milenar

Contemporary Imprints on a Millennium-Old City

Eduard Andrei

**Simpozionul
de ceramică
monumentală
„Costel Badea”,
Constanța 2018**

Lutul milenar al Dobrogei, din care s-au zămislit capodopere neolitice ale culturii Hamangia – cum sunt celebrul “Gânditor” și perechea sa, “Femeie șezând” – sau ale culturii Gumelnița – precum acele vase cu funcții ritualice –, a constituit, asemeni luminii speciale a Coastei de Argint pentru pictorii interbelici ai Școlii de la Balcic, un miraj care a alimentat imaginația unei pleiade de ceramiști și sculptori. După ce civilizațiile care s-au succedat apoi pe acest teritoriu – greacă, romană, bizantină, otomană – au lăsat toate în pământ urme stratificate, între care numeroase artefacte de ceramică (amfore, opaițe, figurine antropomorfe sau zoomorfe etc.), acestea, descoperite de arheologi începând din epoca modernă, au devenit surse de inspirație pentru mulți artiști contemporani.

În 1971 se deschidea prima tabără de ceramică de la Medgidia, inițiată de Patriciu Mateescu. Următoarele ediții au fost coordonate de Costel Badea și au continuat până în 1977. Taberele de la Medgidia au condus la crearea a cca. 80 de lucrări de ceramică monumentală, care au fost donate de artiști orașului, pentru a decora artistic diverse spații publice – parcuri, piațete sau faleza Canalului.

Din păcate, azi se mai păstrează doar aproximativ o zecime dintre acestea, majoritatea fiind distruse odată cu reluarea lucrărilor de construcție a Canalului Dunăre-Marea Neagră la sfârșitul anilor '70 / începutul anilor '80. Taberele de la Medgidia au avut meritul de a schimba statutul ceramicii românești: dacă până atunci ceramica era privită ca un mediu de expresie - fie și cu valențe artistice - apt mai ales pentru obiecte mici, utilitare, din zona funcționalului sau cel mult destinate îmbodobirii interioarelor, prin artiștii sus-menționați, colegii și discipolii lor, ceramica a virat fundamental spre monumental, spre dimensiuni care o apropiu de sculptura de for public. Ceramica a transgresat astfel două granițe: de la dimensiunile mici la scara monumentală, pe de o parte; de la spațiul interior / privat la cel exterior / public, pe de altă parte. După mai bine de 40 de ani, fenomenul taberelor de la Medgidia rămâne ca manifestarea culturală profesionistă cea mai semnificativă pentru ceramica monumentală românească.

Mai aproape în timp, au avut loc mai multe demersuri menite a readuce în prim-plan ceramica dobrogeană: Simpozionul internațional de ceramică „Hamangia” (inițiat de Ghe. Fărcașiu, la Constanța, cu zece ediții: 1993-2002) sau Salonul național de ceramică „Costel Badea” (coordonat de ceramistul Eusebiu Spînu, critic Alice Dinculescu, cu prima ediție în 2010, la Constanța).

Totodată, simpozionul, organizat de Asociația UMA ED România, este cel mai nou dintr-o serie de evenimente culturale exploratorii, pe care asociația le-a dedicat constant creației ceramice românești, în ultimii ani: 2015 – Tabăra

Eduard Andrei

n. 1971
Constanța

Eduard Andrei este doctor în istoria artei, cu o teză despre arhitectura și pictura bisericilor ortodoxe dobrogene de la sfârșitul secolului al XIX-lea și din prima jumătate a secolului XX, susținută la Universitatea Națională de Arte București și coordonată de prof. dr. Corina Popa (2011). A obținut licența la aceeași universitate, Secția Pictură, clasa prof. Marin Gherasim (1997) și un master în “Sciences et Techniques des Arts” la Institut Supérieur des Beaux-Arts din Tunis (2004). Este membru al Uniunii Artiștilor Plastici din România (din 1997), cu o bogată activitate expozițională în țară și în străinătate. Dubla sa formație, de artist vizual și de critic de artă, face ca temele scrierilor sale despre artă să fie abordate atât dintr-o perspectivă pur teoretică, cât și din aceea a practicianului. A publicat texte de specialitate în revistele Studii și Cercetări de Istoria Artei, NY Arts Magazine, Antichități-România, Tomis, Ex Ponto, Universitaria ș.a. A predat istoria artei universale și românești la Facultatea de Arte a Universității Ovidius din Constanța, ca lector (2008-2012), iar în ultimii patru ani (2014-2018) a fost Programs Manager la Institutul Cultural Român de la New York, coordonând peste 80 de proiecte culturale, însumând cca. 200 de evenimente, prin care a promovat valorile culturii românești în spațiul nord-american (SUA și Canada). A coordonat cu predilecție evenimente din aria sa de expertiză, artele vizuale - între care colaborările în premieră cu Guggenheim Museum, pentru susținerea noii prezentări a operelor lui Brâncuși (2017-2018), și cu New Museum, din New York, pentru expoziția-performance “Co-natural” (2018) -, dar și din toate celelalte domenii ale culturii (literatură, teatru, film, muzică, dans, conferințe academice, evenimente interdisciplinare sau de promovare a tradițiilor românești).

www.eduardandrei.com

the unique works of art of the famous “Thinker and his ses, has always enchanted and d ceramic artists; this endless e Romanian painters who created e Silver Coast of Balchik. After Byzantines, the Ottomans – passed cts (amphorae, clay oil lamps, rthed by archeologists, beginning ry artists.

ned the first edition dia, near Constanța. oordinated by Costel 77. During these ated a number of onumental ceramics, vn of Medgidia, to , piazzas, or the rtunately, most of lestroyed during the be-Black Sea Canal

erved. Unquestionably, the ceramic us of Romanian ceramic art forever: mall-size, functional objects (even ve objects for domestic space. The s and disciples has made ceramic ilitic space sculpture. Grace to these small size to monumental scale, ace. After more than 40 years, this t one in the history of Romanian

ceramic art of Dobrudja back to ernational Symposium of Ceramics en 1993 and 2002), and The “Costel ramic artist Eusebiu Spînu, art critic

Ampre conter în spa

Contemporary Imprints on

Eduard A

**Simpozionul
de ceramică
monumentală
„Costel Badea”,
Constanța 2018**

Eduard Andrei

b. 1971
Constanța

Eduard Andrei holds a PhD in art history from the National University of Arts in Bucharest, with a dissertation on the architecture and painting of Orthodox churches in Dobrudja of the late 19th and early 20th century (2011, supervisor Prof. Corina Popa). He received a Bachelor of Fine Arts degree from the same university, Department of Painting (1997, Class of Prof. Marin Gherasim) and a Master's degree in "Sciences et Techniques des Arts" from the Institut Supérieur des Beaux-Arts of Tunis (2004). He is a member of the Romanian Fine Artists' Union (since 1997) and has had numerous exhibitions in Romania and abroad. His double professional formation, as a visual artist and art historian, grants a theoretical framework, as well as the perspective of a practicing artist to his writings on art. He published papers and articles in the following magazines: Studii și Cercetări de Istoria Artei, NY Arts Magazine, Antichități-România, Tomis, Ex Ponto, Universitaria, among others. He was a lecturer in art history at the Department of Arts of „Ovidius” University in Constanta (2008-2012). In the last four years, he served as a Programs Manager at the Romanian Cultural Institute in New York, in which capacity he coordinated more than 80 cultural projects (including over 200 events), meant to promote the authentic values of the Romanian culture in North America (USA and Canada). He has mostly coordinated events in his area of expertise, the visual arts - including first-time collaborations with the Guggenheim Museum, for supporting the new presentation of Brancusi's works (2017-2018), and with the New Museum, New York, for the exhibition-performance „Co-natural” (2018) -, but also in all other fields of culture (literature, theater, film, music, dance, academic conferences, interdisciplinary events or promotion of Romanian traditions).

www.eduardandrei.com

**The „Costel Badea”
Symposium
of Monumental
Ceramics,
Constanța 2018**

The millennium-old clay of Dobrudja that gave life to the unique works of art of the Hamangia and Gumelnița Neolithic cultures, such as the famous “Thinker and his wife” (the “Sitting Woman”), as well as many ritual vases, has always enchanted and fueled the imagination of generations of sculptors and ceramic artists; this endless fascination replicates the powerful spell cast over the Romanian painters who created between the two World Wars by the unique light of the Silver Coast of Balchik. After successive civilizations – the Greeks, the Romans, the Byzantines, the Ottomans – passed and left their traces in Dobrudja, many ceramic artifacts (amphorae, clay oil lamps, anthropomorphic or zoomorphic figurines) were unearthed by archeologists, beginning with the early 20th century, and inspired contemporary artists.

In 1971, Patriciu Mateescu opened the first edition of the ceramic camp of Medgidia, near Constanța. The following editions were coordinated by Costel Badea, and continued until 1977. During these summer camps, the artists created a number of approximately 80 works of monumental ceramics, which they donated to the town of Medgidia, to decorate public spaces - parks, piazzas, or the promenade of the Canal. Unfortunately, most of those works were soon to be destroyed during the construction of the new Danube-Black Sea Canal (late 1970's to mid-1980's).

Nowadays, only about a tenth of them has been preserved. Unquestionably, the ceramic summer camps from Medgidia have changed the status of Romanian ceramic art forever: until then, ceramic was considered a medium fit for small-size, functional objects (even if with acknowledged esthetic quality), or for decorative objects for domestic space. The effort of the aforementioned artists, of their colleagues and disciples has made ceramic art shift towards monumental size, similar to the public space sculpture. Grace to these dedicated artists, ceramics crossed two borders: from small size to monumental scale, and from domestic/interior space to public/exterior space. After more than 40 years, this artistic phenomenon still remains the most significant one in the history of Romanian monumental ceramics.

Closer in time, a number of events meant to bring the ceramic art of Dobrudja back to the forefront took place, such as: The “Hamangia” International Symposium of Ceramics (organized by Gheorghe Fărcașiu, in Constanța, between 1993 and 2002), and The “Costel Badea” National Salon of Ceramics (coordinated by ceramic artist Eusebiu Spînu, art critic Alice Dinulescu, first edition in Constanța, 2010).

de creație „Maraton Raku” (experiment de ardere, ceramică raku, instalație); 2016-2017 – „SinCronic” – practici colaborative în arta contemporană: ceramică sculpturală, instalație, multimedia (curator Igor Mocanu; expoziție deschisă la Constanța, apoi itinerată la Deva, București și Cluj-Napoca); 2017 – „BiotopArt Bucharest” - experiment colaborativ: ceramică, sculptură, știință, biodiversitate (crearea de obiecte de artă-habitat pentru Parcul Natural Văcărești).

Simpozionul de ceramică monumentală „Costel Badea”, desfășurat la Constanța în perioada iulie-septembrie 2018, se înscrie astfel în continuarea acestui istoric și aduce tribut memoriei maestrului căruia îi împrumută numele, constituindu-se într-o nouă tentativă de revitalizare a semnificației culturale a Dobrogei – un spațiu care și-a definit de-a lungul timpului un specific artistic unic.

Cinci artiști vizuali: ceramiștii Gheorghe Fărcașiu – un discipol direct al lui Costel Badea –, Florentin Sîrbu (ambii din Constanța) și Oana Florică (din București), sculptorul Vasile Filip (din Constanța) și artistul sticlar Iliya Yankov (din Varna, Bulgaria) sunt autorii a patru lucrări de ceramică monumentală, create în cadrul Simpozionului, în hala de producție a fabricii SC Keramikon SRL, unde au avut loc atât procesul de modelaj, cât și cele de finisare, colorare (cu oxizi metalici, angobe) și ardere a lucrărilor într-un mare cuptor pe gaz (la o temperatură de 1100-1160 grade, pentru a obține nuanțele finale dorite de artiști, dar și duritatea necesară operelor expuse în aer liber și menite a rezista la intemperii).

Lucrările au fost apoi amplasate în spațiul public, într-o zonă de mare vizibilitate din centrul orașului: pe fațada „Esplanada” (între așa-zisul „bloc-creion” și biserica greacă „Metamorphosis”), în imediata vecinătate a vestigiilor Porții de Nord din zidul de apărare al vechii cetăți Tomis (intersecția străzilor Mircea cel Bătrân și Dragoș-Vodă). Inserate în țesutul urban, cele patru lucrări de ceramică monumentală dialoghează vizual cu arhitectura, vegetația și albastrul mării din vecinătate, devenind un nou nucleu de atracție culturală pentru localnici, dar și pentru turiștii estivali.

Deși fiecare operă poartă amprenta creatorului – la propriu și la figurat –, cele patru lucrări împărtășesc – atât prin morfologia imaginii tridimensionale, cât și prin titluri sugestive („Însemne arheologice”, „Așteptare”, „Geneză”, „Aspirație”) - inspirația comună din patrimoniul ceramicii milenare a Dobrogei, adăugându-se ele însele acestui patrimoniu, revizitat cu sensibilitatea artistului contemporan.

This Symposium, organized by the Association UMA ED Romania, is the most recent of a series of exploratory cultural events through which the association has constantly promoted the Romanian ceramics in the last years: 2015 - Ceramic Creation Camp “Raku Marathon” (experimental camp on firing technique, raku ceramics, installation); 2016-2017 - “SinCronic” - dedicated to collaborative practice in contemporary arts: sculptural ceramics, installation, multimedia (curated by Igor Mocanu, opened in Constanța, 2016, then in Deva, Bucharest, and Cluj-Napoca); „BiotopArt Bucharest” - collaborative experiment: ceramics, sculpture, science, biodiversity (creation of art objects-habitat for The Văcărești Natural Park).

The „Costel Badea” Symposium of Monumental Ceramics, that took place in Constanța between July and September, 2018 continued the tradition of and pays homage to the memory of the maestro whose name it borrowed, in an attempt to revitalize the cultural significance of Dobrudja, and to promote its unique artistic specificity.

Five visual artists: ceramic artists Gheorghe Fărcașiu, a direct disciple of Costel Badea's, and Florentin Sîrbu (both from Constanța) and Oana Florică (from Bucharest), sculptor Vasile Filip (from Constanța), and glass artist Iliya Yankov (from Varna, Bulgaria) authored four works of monumental ceramic art, created during the symposium, in the SC Keramikon SRL factory, where the modeling, finishing, coloring (with metallic oxides and engobes) and firing in a gas kiln (at 1,100-1,160 Celsius, to obtain the desired color and shade but also weather resistance of the art works) took place.

The works of art were then placed in a highly-visible public space downtown: on the “Esplanada” promenade (between the so-called “Pencil” apartment building and the “Metamorphosis” Greek Church, next to the remains of the North Gate of the old defensive wall of the ancient city of Tomis, at the intersection of Mircea cel Bătrân and Dragoș Vodă Streets). Coherently inserted into the urban texture, the four monumental works entertain a meaningful dialogue with the surrounding architecture and vegetation, and with the deep blue of the sea, becoming a new art cluster that attracts the locals and the tourists, alike.

Each artwork bears the unique signature and fingerprints of its author - literally and figuratively. Nonetheless, they all share a common feature: the four works draw inspiration from the tradition of Dobrudjan millennium-old art of ceramics, both through their tridimensional morphology and their suggestive titles: “Archaeological Imprints”, „Waiting”, „Aspiring”, „Genesis”. Thus, they become a significant part of an age-old cultural heritage, revisited and revalued through the lens of contemporary artists.

Însemne arheologice *Archaeological Imprints*

Gheorghe Fărcașiu
Iliya Yankov

„Însemne arheologice” este un ansamblu monumental compus dintr-un personaj (cu dominantă verticală), creat de artistul ceramist Gheorghe Fărcașiu, și un zid de cărămidă (desfășurat preponderent pe orizontală), „construit” în situ de artistul sticlar Iliya Yankov. Ambele componente ale lucrării fac trimitere, direct sau indirect, la antica cetate Histria, întemeiată de coloniștii greci din Milet la Pontul Euxin, în secolul VII î.Hr.: personajul este inspirat de așa-zisa statuie-menhir antropomorfă, descoperită într-un tumul din localitatea Baia (fostă Hamangia), jud. Tulcea, datând de la începutul mileniului III î.Hr. și aflată azi în Muzeul Arheologic Histria, iar zidul amintește de edificiile distruse ale cetății. Executat din gresie șamotată, în tehnica modelajului liber, personajul evocă, într-adevăr, prin silueta robustă și înaltă de peste 2m, acele blocuri de piatră brută, sumar cioplită, înfipte vertical în pământ, numite „menhire” și care constituiau monumentele megalitice. Volumele sunt puternic stilizate, iar detaliile anatomice, reduse la esențial: ochii, nasul, gura – redată prin ușoare incizii; brațele (cel stâng semi-flexat din cot) sunt puțin reliefate, sugerând mai degrabă un basorelief decât un ronde-bosse, și fac corp comun cu trunchiul masiv, accentuându-i prezența impozantă, monumentală, de tip monolitic. Între idol păgân și stihie primordială, degajând o mare forță telurică, personajul lui Fărcașiu poate fi văzut și ca un ultim, dar vajnic aparător al cetății, al trecutului mitic. Silueta umanoidă se proiectează pe zidul lui Yankov, ridicat din cărămizi rebutate (provenite de la o fabrică locală, din Cobadin). Pe de o parte, geometria rectangulară a cărămizilor, ca și a zidului pe care acestea îl formează, contrastează cu formele antropomorfe curbe (arcul umerilor, chipul ovoidal). Pe de altă parte, această geometrie se regăsește în anumite „accesorii” ale unui potențial „veșmânt sacerdotal” al personajului, reliefate la nivelul toracelui (un fel de „pieptar” stilizat, rezumat la două dreptunghiuri), bazinului (o „centură” cu angularități) și în partea inferioară (două „triunghiuri” oblice în dreptul picioarelor). Culoarea roșu-brun a personajului, rezultată în urma arderii controlate în cuptor, este potențată de accentele mai puternice de roșu și orange ale cărămizilor. Viziunea fragmentară a zidului evocă ruinele unei cetăți antice (ce poate fi, în egală măsură, Tomis, Callatis sau Histria) și, totodată, sugerează ideea că zidul ar putea fi extins, invitând privitorul să imagineze vizual posibila sa continuare. Ansamblul monumental pare să exprime un adevăr profund uman: omul - ctitor al cetății, dar și ca distrugător al ei, investit totodată cu o vitală putere a reconstrucției.

“Archaeological Imprints” is a monumental ensemble comprising a human silhouette that suggests vertical dominance, created by ceramic artist Gheorghe Fărcașiu, and a horizontal brick wall „built” in situ by glass artist Iliya Yankov. Both works of the ensemble allude to, or plainly point at the antique city of Histria, a Black Sea (then, Pontus Euxinus) settlement of the Greek colonists of Milet, dating back to the 7th century B.C.: the human character is inspired by the anthropomorphic statue-menhir discovered in a tumulus in Baia (formerly known as Hamangia), in Tulcea county, from the 3rd century B.C, now in the collection of the Histria Archaeology Museum, while the horizontal wall reminds us of the crumbled walls of the antique city. Made out of fireclay, using the free modeling technique, the sturdy, and over 2-meter-tall character evokes the standing stones (“menhirs”) of the European Bronze Age. Volumes are deeply altered by stylization, while anatomic details are reduced to their essence: the eyes, the nose and the mouth appear as mere incisions;

Gheorghe Fărcașiu

n. 1948

Daia Română, jud. Alba

Gheorghe Fărcașiu este un artist ceramist care trăiește și lucrează la Constanța. A absolvit Institutul de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu” din București, Facultatea de Arte Decorative, Secția Ceramică-Sticlă-Metal (1975), avându-i ca profesori pe Costel Badea, Romeo Voinescu, Dumitru Voicu, Lucia Ioan. Din 1980 este membru al Uniunii Artiștilor Plastici din România (UAPR), al cărei vicepreședinte a fost în perioada 1999-2007. De asemenea, a fost președintele filialei constănțene în anii 1997-1999. A avut șase expoziții personale, la: Galeria de artă din Sevlievo, Bulgaria (2011); Galeria „Wild Art”, Hotel „Amphora”, Vama Veche (2011); Galeria „Simeza”, București (1995); Galeria de artă a UAP - Mamaia (1991); Muzeul de Artă Medgidia (1997); Galeria de Artă Sighișoara (1976). De asemenea, a participat la numeroase expoziții de grup, atât în țară (Constanța, București, Iași, Medgidia, Tulcea, Ploiești, Dorohoi, Mamaia), cât și în străinătate: Germania (Erfurt), Rusia (Moscova), Ucraina (Odessa), Japonia (Mino, Yokohama), Egipt (Cairo), Belgia (Bruxelles), Franța (Paris, Valbonne), Serbia (Užice), Bulgaria (Pavlikeni, Troian, Veliko Tarnovo, Gabrovo, Varna, Balcic, Șumen, Dobrici), Grecia (Volos), Italia (Veneția, Roma), precum și la simpozioane și tabere de ceramică din: România (Medgidia, Sibiu, Calica, Valea Doftanei, Dorohoi, Todireni, Gura Vîtioarei), Franța (Mont-Dauphin), Bulgaria (Troian, Kranevo, Roșița, Balcic), Serbia (Zlakusa), Grecia (Samothrace, Volos). A participat la ultimele trei ediții ale taberei de ceramică de la Medgidia (1975-1977) și a fost principal organizator al Simpozionului internațional de creație ceramică „Hamangia”, desfășurat la Constanța, timp de zece ediții (1993-2002). A realizat lucrări de artă monumentală pentru mai multe clădiri importante din Constanța, Mangalia, Mamaia, Medgidia, Cuza-Vodă, Sibiu. A desfășurat și o activitate didactică, de lector la Universitatea „Ovidius” din Constanța, Facultatea de Arte, catedra de Pedagogia Artelor Plastice și Decorative. A primit mai multe premii și distincții, între care: Premiul Uniunii Artiștilor Plastici din România pentru Ambient (1995); Ordinul Național „Serviciul Credincios” în Grad de Cavaler (2001); Diplomă de excelență pentru creație ceramică, din partea Direcției Județene pentru Cultură, Culte și Patrimoniu Cultural Național - Constanța (2001); Premiul pentru activitatea desfășurată pe tărâmul artelor, oferit de Consiliul Local și Primăria Hunedoara (2001); Premiul de Excelență oferit de Ordinul Cavalerilor de Malta (2014).

barely embossed and seem one with the round (full 3D representation, the arms, closer to the bass-relief monolithic, and imposing presence primordial ghost that radiates so be seen as the brave, last standing anoid silhouette casts a shadow s (taken from a local brick factory ometry of bricks, replicated by the opomorphic figure (the ovoid face, ry is echoed by certain “accessories” stylized “breastplate”, represented as d a long “robe”, whose lower part he legs. The brown-red color of the r firing in the kiln, is enhanced by gmented wall pays homage to the stria), while it invites the viewer to cities. This monumental ensemble human being, the potential builder on

Eduard Andrei

Însem Archae Gheorgh Iliya Yanl

barely embossed and seem one with the round (full 3D representation, the arms, closer to the bass-relief onolithic, and imposing presence rimordial ghost that radiates so be seen as the brave, last standing anoid silhouette casts a shadow s (taken from a local brick factory ometry of bricks, replicated by the opomorphic figure (the ovoid face, ry is echoed by certain "accessories" tylized "breastplate", represented as d a long "robe", whose lower part he legs. The brown-red color of the r firing in the kiln, is enhanced by gmented wall pays homage to the stria), while it invites the viewer to cities. This monumental ensemble human being, the potential builder on

Eduard Andrei

Gheorghe Fărcașiu

n. 1948
Daia Română, Alba County

Gheorghe Fărcașiu is a ceramic artist who lives and works in Constanța. He graduated from the „Nicolae Grigorescu” Institute of Fine Arts in Bucharest, Faculty of Decorative Arts, Department of Ceramics-Glass-Metal (1975), where he studied with professors Costel Badea, Romeo Voinescu, Dumitru Voicu, and Lucia Ioan. Since 1980 he is a member of the Romanian Fine Artists' Union (UAPR), whose vice-president he was between 1999-2007. He was also the president of the UAPR - Constanța Branch between 1997-1999. He had six solo shows at: Art Galleries in Sevlievo, Bulgaria (2011); „Wild Art” Gallery, „Amphora” Hotel, Vama Veche (2011); „Simeza” Gallery, Bucharest (1995); Art Gallery of UAP - Mamaia (1991); Medgidia Art Museum (1997); Sighișoara Art Gallery (1976). He also participated in numerous group exhibitions both in Romania (Constanța, Bucharest, Iași, Medgidia, Tulcea, Ploiești, Dorohoi, Mamaia) and abroad: Germany (Erfurt), Russia (Moscow) Ukraine (Odessa), Japan (Mino, Yokohama), Egypt (Cairo), Belgium (Bruxelles), France (Paris, Valbonne), Serbia (Užice), Bulgaria (Pavlikeni, Troian, Veliko Tarnovo, Gabrovo, Varna, Balchik, Shumen, Dobrich), Greece (Volos), Italy (Venice, Rome), as well as to symposiums and ceramic camps in Romania (Medgidia, Sibiu, Calica, Valea Doftanei, Dorohoi, Todireni, Gura Vitioarei), France (Mont-Dauphin), Bulgaria (Trojan, Kranevo, Rositsa, Balchik), Serbia (Zlakusa), Greece (Samothrace, Volos). He participated to the last three editions of the Medgidia Ceramic Camp (1975-1977) and was the main organizer of the „Hamangia” International Symposium of Ceramics, held in Constanța for ten editions (1993-2002). He has authored monumental art works for several important buildings in Constanța, Mangalia, Mamaia, Medgidia, Cuza-Vodă, Sibiu. He was also a lecturer at „Ovidius” University of Constanta, Faculty of Arts, Department of Pedagogy of Fine and Decorative Arts. He received several awards and distinctions, including: The Romanian Fine Artists' Union Award for Ambient (1995); The „Faithful Service” National Order, Knight Rank (2001); Diploma of Excellence for Ceramics, from the Department for Culture, Cults and National Cultural Heritage of Constanța County (2001); The prize for artistic achievements, offered by Hunedora Local Council and City Hall (2001); The Excellency Award of the Order of the Knights of Malta (2014).

Iliya Yankov

n. 1947
Ruse, Bulgaria

Iliya Yankov este un artist sticlar care trăiește și lucrează la Varna (Bulgaria). A absolvit Institutul de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu” din București, Facultatea de Arte Decorative, Secția Ceramică-Sticlă-Metal (1975), avându-i ca profesori pe Zoe Băicoianu, Monica Damian, Marcel Brici, Costel Badea. Este membru al Uniunii Artiștilor Plastici din Bulgaria, din 1985, și membru de onoare al Uniunii Artiștilor Plastici din România (UAPR) – Filiala Constanța 1, din 2013. Lucrează în domeniul designului și artei monumentale. A avut expoziții personale în Bulgaria, la: Sofia (1980), Varna (2015, 2017), Balcic (2018). De asemenea, a participat la mai multe expoziții de grup din Bulgaria și din străinătate: Spania (Valencia), Germania (Berlin). A fost organizator și curator, împreună cu Gheorghe Fărcașiu, al taberelor de ceramică de la Balcic și al expozițiilor de artă românească de la Varna (2011-2018). A participat la numeroase tabere de ceramică și land art, între care „SinCronic” - expoziții în București, Constanța, Deva și Cluj-Napoca (2016). Din 2001, este conferențiar la Universitatea Tehnică din Varna, Catedra de Design Industrial, predând design interior, designul formelor silicate și artă monumentală. A fost premiat la Salonul Național de Ceramică „Costel Badea” (Constanța, 2012).

Însem Archae Gheorgh Iliya Yanl

Iliya Yankov

n. 1947
Ruse, Bulgaria

Iliya Yankov is a glass artist who lives and works in Varna (Bulgaria). He graduated from the „Nicolae Grigorescu” Institute of Fine Arts in Bucharest, the Faculty of Decorative Arts, the Department of Ceramics-Glass-Metal (1975), where he was taught by professors Zoe Băicoianu, Monica Damian, Marcel Brici, and Costel Badea. He is a member of the Bulgarian Fine Artists' Union since 1985 and a member of the Romanian Fine Artists' Union (UAPR) – Constanța 1 Branch since 2013. He works as a designer and a visual artist (monumental art). He had solo shows in Bulgaria at: Sofia (1980), Varna (2015, 2017), Balchik (2018). He has also participated in several group exhibitions in Bulgaria and abroad: Spain (Valencia), Germany (Berlin). He was an organizer and curator, together with Gheorghe Fărcașiu, of the ceramics and land art camps in Balchik and of Romanian art exhibitions in Varna (2011-2018). He participated to numerous ceramic and land art camps, including „SinCronic” – exhibitions in Constanța, Bucharest, Deva, and Cluj-Napoca (2016). Since 2001, he has been a lecturer at the Technical University of Varna, Department of Industrial Design, teaching interior design, silicate forms design and monumental art. He was awarded at the „Costel Badea” National Salon of Ceramics (Constanța, 2012).

the arms - the left arm slightly bent at the elbow - are barely embossed and seem one with the massive body; although the artwork is modeled in the round (full 3D representation, *ronde-bosse* technique), this choice in the rendering of the arms, closer to the *bass-relief* technique (more 2D), emphasizes the monumental, monolithic, and imposing presence of the character. Something between pagan idol and primordial ghost that radiates tremendous earthly power, Fărcașiu's character can also be seen as the brave, last standing defender of the city and of its mythical past. This humanoid silhouette casts a shadow against Yankov's wall. The wall is made of refuse bricks (taken from a local brick factory from Cobadin, Constanța county). The rectangular geometry of bricks, replicated by the entire wall, contrasts with the curve lines of the anthropomorphic figure (the ovoid face, the arch of its shoulders). Yet, the rectangular geometry is echoed by certain "accessories" of a virtual "sacerdotal vestment" of the character: a stylized "breastplate", represented as two rectangles, an angular "cinch" around the hips, and a long "robe", whose lower part is superimposed by two oblique triangles suggesting the legs. The brown-red color of the human silhouette, obtained by controlled temperature firing in the kiln, is enhanced by the brighter shades of red and orange of bricks. The fragmented wall pays homage to the ruins of the antique city (be that Tomis, Callatis, or Histria), while it invites the viewer to imagine its possible continuity, the endless building of cities. This monumental ensemble speaks, after all, the ultimate truth of humankind: the human being, the potential builder and destroyer of a city, holds the power of reconstruction and rebirth.

Eduard Andrei

Însemne arheologice / *Archaeological Imprints*

Gheorghe Fărcașiu, Iliya Yankov

H 210 cm x 75 cm x 40 cm

Gresie șamotată 40%

*Chamotte 40% impregnated
stoneware*

Lucrare modulară: 2 piese

Modular work – 2 pieces

Tehnica: modelaj liber

Free building

Ardere: cuptor pe gaz - 1100 °C

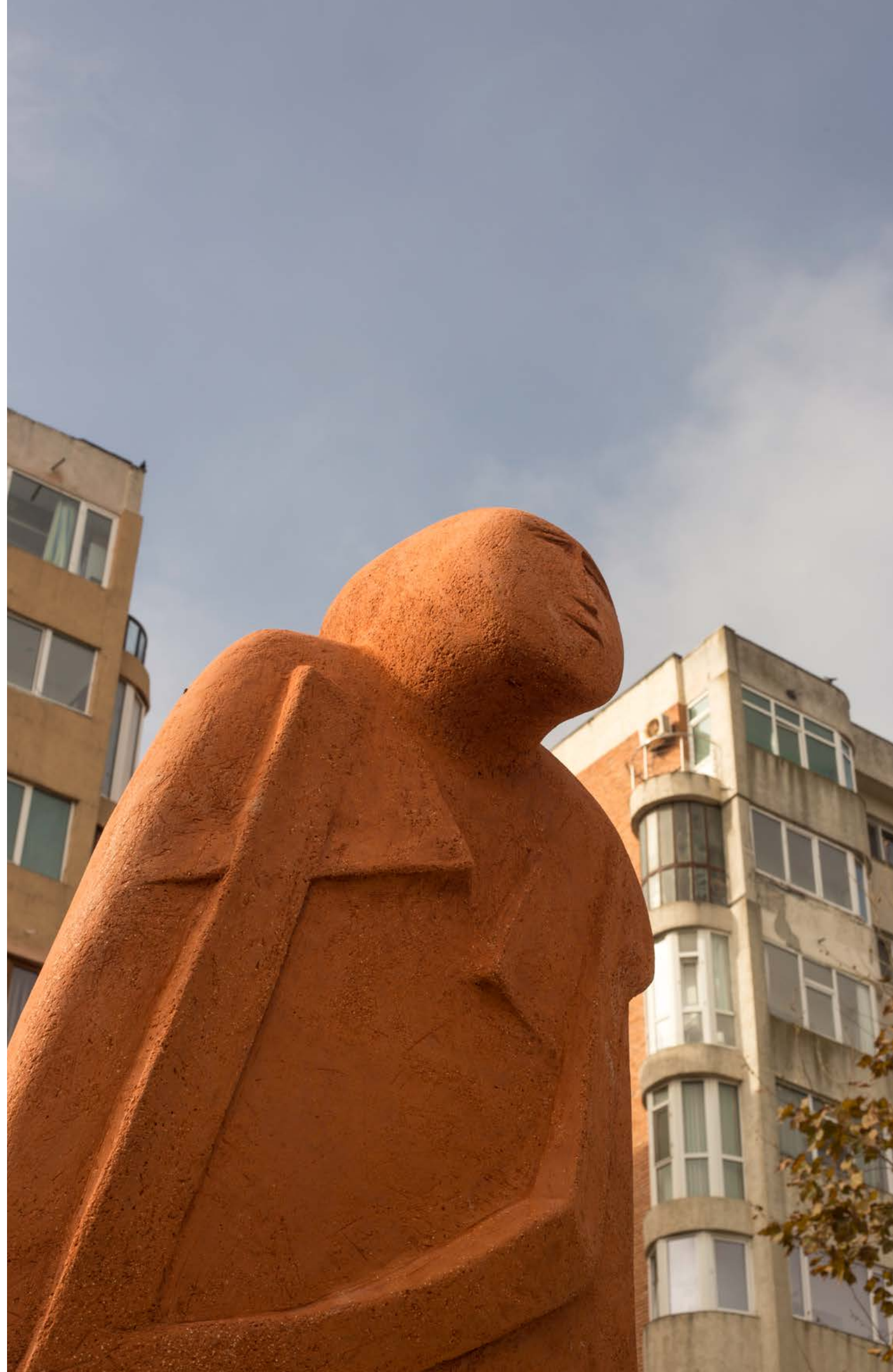
Firing 1100 °C

H 145 x 135 x 350 cm

Ansamblu zid cărămidă construit "in situ"

Horizontal brick wall built "in situ" ensemble

Așteptare / Waiting

Vasile Filip

„Așteptare”, de sculptorul Vasile Filip, este un simbol concentrat al ideii propuse de titlul lucrării. O femeie amintind stilistic de seria micilor figurine preistorice numite generic „Venus” (inclusiv din culturile Hamangia și Gumelnița), cu bazinul supradimensionat, ca atribut al fertilității, și cu capul mult micșorat, accentuând perspectiva monumentală, este concepută de artist aproape în mărime naturală. Femeia este așezată pe o prismă a cărei geometrie formează la un moment dat un unghi, ce reia în ecou forma genunchilor îndoiți, sugerând frângerea. Prisma nu este un simplu soclu, ci parte integrantă a operei, iar textura suprafeței sale trimite la stratificarea geologică, la memoria epocilor anterioare, dar și la motivul stilizat al valurilor, datorită desenului cu linii unduitoare. O atitudine aproape hieratică – asemenea celei din statuara Egiptului Antic – pare să surprindă momentul de gestație a așteptării, a dorului etern sau îndelung, ca stare nedefinită a spiritului. Introversit, introspectiv și contemplativ, personajul feminin transmite interiorizarea gândului și a emoției și nu lăsa loc manifestărilor exterioare. Așteptarea se consumă ca ardere internă, fără drame și gestică emfatică, asemenea unui strigăt mut. În chip firesc, problematica timpului este înglobată în ecuația plastică: ireversibilitatea, dar și modul în care „natura umană gestionează emoțional timpul, trecerea timpului percepută ca sedimentare a gândurilor, emoțiilor, trăirilor”, după cum declara artistul. O poetică a visării, la malul Mării Negre sau pe alte meridiane, capătă astfel accente de universalitate. Gambele alungite în manieră Giacometti și lipite una de alta evocă o coadă de sirenă. Această „Lorelei” (nume simbolic al mai multor personaje feminine din creația sculpturală și grafică a artistului) - naiadă care, potrivit legendei, vrăjește cu farmecul vocii ei călătorii mărilor și oceanelor, pentru ca, în cele din urmă, să-i distrugă - apare astfel și ca întrupare a eternului feminin, a arhetipului „femeii fatale”, așa cum a fost redefinit în sec. al XIX-lea, sau a binomului Eros și Thanatos.

„Waiting”, by sculptor Vasile Filip, is an essentialized, highly-symbolic rendering of its name. One can see a life-size feminine figure that evokes the small pre-historic statuettes known generically as Venus figurines (present in Hamangia and Gumelnița cultures, too), with its overemphasized hips, as an attribute of fertility, and a small head, which increases the monumental perspective. The woman is seated on a prism, whose geometry forms an angle that echoes the shape of the woman's bent knees, a suggestion for break, or defeat. The prism is not a mere pedestal but an inherent part of the artwork; its texture allows the viewer to imagine geological strata, or the memory of times past, or the rippling waves of the sea. The character shows an almost hieratic attitude – similar to that of the Ancient Egypt statues – that seems to immortalize the gestation of waiting, of the eternal longing for something / somebody, or of indecisiveness. The feminine figure appears introverted, introspective and contemplative and speaks of emotions and thoughts locked deeply in her soul. Her waiting is a silent internal combustion, without emphatic gestures or visible drama, a muted cry. Reference to time is well integrated in the same artistic equation; time means the irreversible but also the way in which „human nature manages it, its constant elapse as a sedimentation of ideas, emotions, and lived experience”, as the artist declared. This work that can be labeled as „the poetics of dreaming at the Black Sea / the general poetics of dreaming”, becomes a universal artistic discourse. The legs of the silhouette are elongated – in the Giacometti manner – and tightly kept together, reminding us of a siren's tail. This Lorelei (a generic name given by the artist to a number of feminine characters that appear in his sculpture and drawings), this Naiad that mesmerizes the seafarers with her charming voice, only to push them to peril, appears as the embodiment of the „eternal feminine”, of the femme fatale (as redefined in the 19th century), or of the age-old equation of Eros and Thanatos.

Eduard Andrei

Vasile Filip

n. 1971
Constanța

Vasile Filip este un sculptor care trăiește și lucrează la Constanța. A absolvit Universitatea „George Enescu” din Iași, Facultatea de Arte Plastice, Decorative și Design, specializarea Sculptură (2003). Este membru al Uniunii Artiștilor Plastici din România (UAPR) din 2004. În 2016, a avut o expoziție personală de sculptură la Muzeul de Artă Constanța (împreună cu pictorul Ignat Ștefanov). Din 2002 și până în prezent, a participat constant la expoziții de grup din Constanța și din țară (Iași, București, Cluj, Deva, Tulcea), precum și la expoziții organizate în străinătate: în Bulgaria (Dobrici, Balcic, Varna) și în Italia (Roma). A participat, de asemenea, la simpozioane și tabere de creație: la Balcic (2015); „SinCronic” - expoziții în București, Constanța, Deva și Cluj-Napoca (2016). A fost distins cu Premiul al II-lea la concursul de creație artistică „N. Tonitza”, ediția a IX-a, Iași (2003) și cu Premiul I, la expoziția „Amprente”, secțiunea Sculptură, acordat de UAP Iași, Universitatea de Arte din Iași și Casa de Cultură a Studenților din Iași.

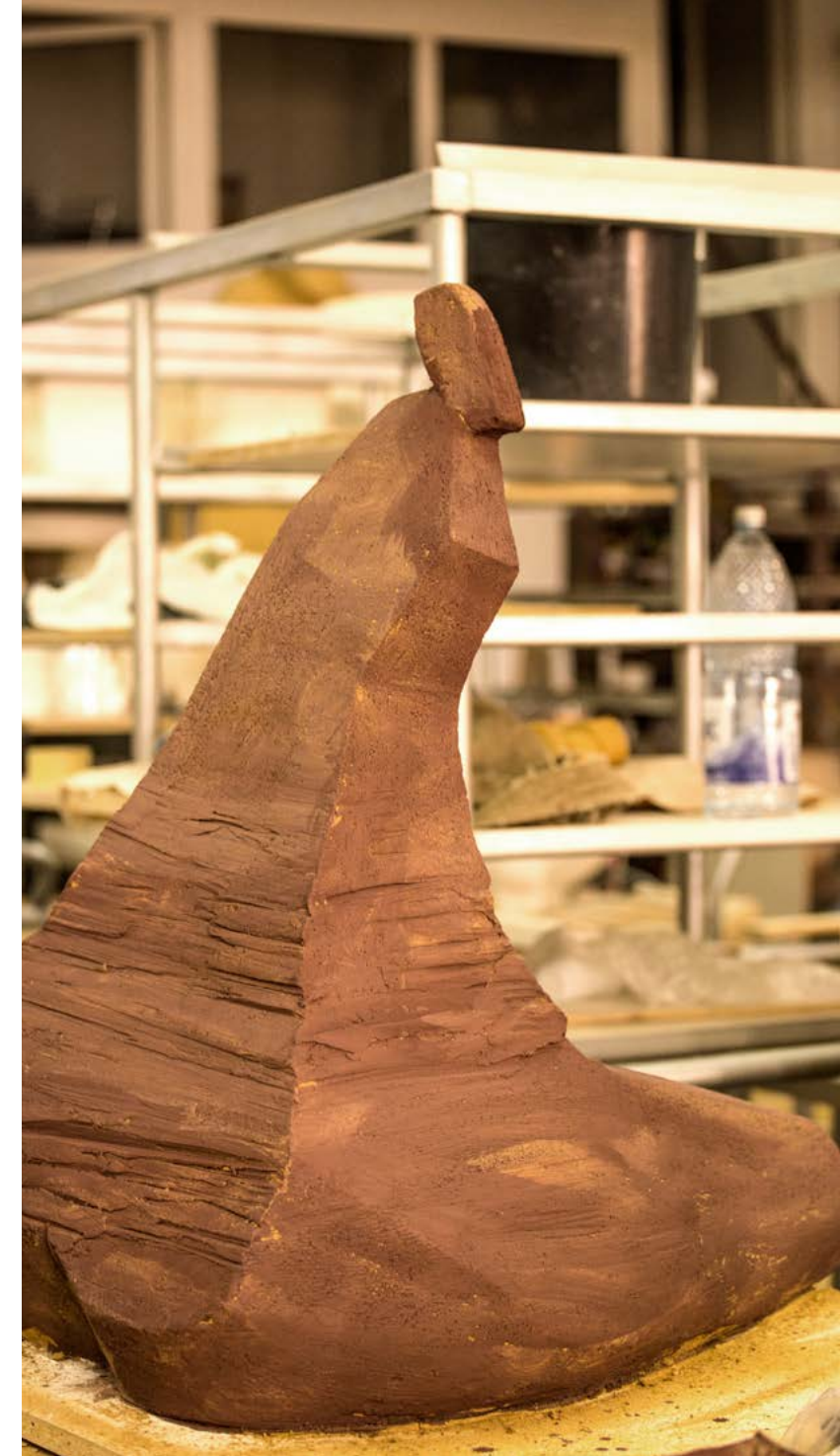
Aștept Vasile Filip

Vasile Filip

b. 1971
Constanța

Vasile Filip is a sculptor who lives and works in Constanța. He graduated from the „George Enescu” University of Iași, Faculty of Fine and Decorative Arts and Design, Department of Sculpture (2003). He is a member of the Romanian Fine Artists' Union (UAPR) since 2004. In 2016 he had a sculpture solo show at Constanța Art Museum (together with painter Ignat Ștefanov). From 2002 on, he has constantly participated to group exhibitions in Constanța and in other cities of Romania (Iași, Bucharest, Cluj, Deva, Tulcea), as well as in exhibitions organized abroad: in Bulgaria (Dobrich, Balchik, Varna) and in Italy (Rome). He has also participated in symposiums and creative camps: in Balchik (2015); „SinCronic” - exhibitions in Constanța, Bucharest, Deva, and Cluj-Napoca (2016). He was awarded the Second Prize at the „N. Tonitza” Art Contest, 9th edition, Iași (2003) and the First Prize at the „Imprints” exhibition, Sculpture section, offered by UAP Iași, University of Arts in Iași and the Students' Culture House in Iași.

Așteptare / Waiting

Vasile Filip

H 235 cm x 50 cm x 65 cm

Gresie șamotată 40%, oxizi metalici
*Chamotte 40% impregnated stoneware,
metallic oxides*

Lucrare modulară: 4 piese
Modular work: 4 pieces

Tehnica: modelaj liber
Free building

Ardere 1160 °C
Firing 1160 °C

Aspirație / Aspiring

Oana Florică

„Aspirație” – lucrarea ceramistei Oana Florică – pare să răspundă / corespundă definiției frumosului pe care suprarealiștii, în frunte cu André Breton, obișnuiau să o dea prin joc, pornind de la celebra frază a contelui de Lautréamont (Isidore Ducasse), din „Les Chants de Maldoror” (1869): „Beau comme la rencontre fortuite sur une table de dissection d’une machine à coudre et d’un parapluie” („Frumos ca întâlnirea întâmplătoare pe o masă de disecție a unei mașini de cusut și a unei umbrele”). Astfel, se privilegia pe atunci o estetică a surprizei, a hazardului (controlat), a asociațiilor insolite sau bizare. În acest sens, „Aspirație” propune o compoziție spațială hibridă, rezultată în mod deliberat din coabitarea expresivă a formelor industriale cu cele organice / antropomorfe: registrul feminin – baza lată, asemenea bazinului unei femei - și registrul masculin – verticala cu conotații falice – , întrepătrunse conform conceptului filosofiei orientale Yin-Yang. Trecerea dintre cele două registre (feminin-masculin) este marcată, la nivel median, printr-o zonă puternic volumată, în formă de torsadă („frânghie răsucită), motiv frecvent utilizat în decorul arhitectural, dar și în arta ceramicii sau a textilelor. În lucrarea de față, motivul poate conota și spirala ADN (acid dezoxiribonucleic) din structura cromozomilor, ca substrat molecular al eredității și amprentă genetică ce conferă unicitatea individului. O arhitectonică a construcției pe verticală – sugerând „aspirația” spre înalt – este marcată de volumele geometrizate ale unui „aspirator”, ca obiect cu design utilitar, „însuflețit” prin „contaminarea” cu formele organice. Menit a-și exercita funcția pe orizontala unei podele imaginare, „aspiratorul” se dovedește a fi, de fapt, nefuncțional („aspiră” în sus). Artista glosează cu inteligență și ironie post-modernă asupra limitelor și cutumelor, dar și asupra capacității umane de a le depăși, invitând privitorul să reflecteze la relația omului cu zbuciumul unei lumi tot mai puternic mecanizate / electronizate.

„Aspiring”, the work of ceramic artist Oana Florică, seems to respond, and correspond to the jocular definition of beauty of the Surrealists, led by André Breton, inspired by the famous Lautréamont line from „Les Chants de Maldoror” (1869): „Beau comme la rencontre fortuite sur une table de dissection d’une machine à coudre et d’un parapluie” (as beautiful as the chance encounter of a sewing machine and an umbrella on an operating table). The esthetic of the fortuitous, of surprise, of the bizarre, or of unexpected visual and discursive associations translates here as a hybrid spatial composition, an intentional cohabitation of industrial and organic / anthropomorphical forms and shapes. Here we have the intentional encounter of the feminine symbolic register – the wide base of the work, that reminds us of a woman’s hips, and of the masculine one – the vertical component that connotes the phallic, both entangled in a Yin-Yang interplay. The passage between the feminine and the masculine is marked by a zone with excessive volume, shaped as a torsade (the „twisted rope” motif), a frequent motif in architecture, as well as in ceramics or textile arts. In this work, the torsade may also symbolize the DNA double helix, as a memory of heredity and a genetic blueprint of individuality. One can view a vertical construction suggesting “aspiration towards higher goals” that is marked by the geometrized volumes of a vacuum-cleaner (“a device that aspires dirt”), as a utilitarian object. This object is “brought to life” by “contamination” with the organic forms. It loses its basic function (it cleans the base, the floor, usually), as it “aspires” upwards. Thus, the artist comments, with wit and postmodern irony, upon limits and habits, but also upon the human power to overcome its limitations. She invites the viewer to reflect upon our relation with the turmoil of the increasingly mechanized and computerized world in which we live.

Eduard Andrei

Oana Florică

n. 1982

Niculițel, jud. Tulcea

Oana Florică este membră a Uniunii Artiștilor Plastici din România, Secția Ceramică, și a Asociației UMA ED România, din București. A absolvit Universitatea Națională de Arte București, Secția Ceramică, clasa prof. Ionel Cojocariu (2004) și studii de masterat în Arte Vizuale, la aceeași universitate, coordonator prof. Ion Lazăr (2008). După ce a și-a prezentat la Muzeul Național de Artă Contemporană (MNAC) din București ansamblul ceramic „Pasărea Mecanică” (2008), s-a dedicat proiectului de cercetare personală „Neurorealism - tehnici de modelaj și reprezentare a semnului grafic în arta ceramică” (2009-2010). Începând din 2015, a contribuit la inițierea proiectelor culturale dedicate ceramicii de către Asociația UMA ED România, la care a participat ca artist ceramist: „Maraton Raku” - obiecte și instalație, Galeria UNA București (2015); „SinCronic” - ceramică sculpturală, expoziții în București, Constanța Deva și Cluj-Napoca (2016); „BiotopArt Bucharest” – obiect-habitat, expoziție permanentă în Parcul Natural Văcărești (2017). De asemenea, a participat la expoziții de grup organizate în România (București, Petroșani), Bulgaria (Sofia, Balic), Republica Moldova (Chișinău), SUA (Eureka, statul California). Activitatea sa artistică înglobează și preocupări pentru funcția obiectului și a imaginii semnificante, prin creație de obiect și instalație pentru spectacolele de teatru performativ, în regia Anei Boariu: „Marele Drum” și „Căsătorii” (2012), ambele după texte de August Strindberg; „Iarna cărților noastre” (2013); „Călătorie prin Marele Război”, în cadrul proiectului „Blaj TeaM 18” (2017).

Aspiră

Oana Florică

Oana Florică

b. 1982
Niculițel, Tulcea County

Oana Florică (b. 1982, Niculițel, Tulcea county) is a member of the Romanian Fine Artists' Union, Department of Ceramics, and of the UMA ED Romania Association in Bucharest. She graduated from the National University of Arts in Bucharest, Department of Ceramics (2004, Class of Prof. Ionel Cojocariu). She also holds a Master's degree in Visual Arts from the same university (2008, supervisor Prof. Ion Lazăr). After displaying the ceramic ensemble „The Mechanical Bird” at the National Museum of Contemporary Art (MNAC) in Bucharest (2008), she dedicated her time and skills to the personal research project „Neurorealism - techniques of modeling and representation of the graphic sign in ceramic art” (2009-2010). Since 2015, she helped initiate the cultural projects on ceramics, organized by the UMA ED Romania Association, to which she participated as a ceramist artist: „Raku Marathon” - objects and installation, UNA Gallery Bucharest (2015); „SinCronic” - sculptural ceramics, exhibitions in Constanța, Bucharest, Deva, and Cluj-Napoca (2016); „BiotopArt Bucharest” - object-habitat, permanent exhibition in the Văcărești Natural Park (2017). She has also participated in group exhibitions organized in Romania (Bucharest, Petroșani), Bulgaria (Sofia, Balchik), Republic of Moldova (Chișinău), USA (Eureka, CA). Her artistic activity also shows constant questions and concern about the function of the object and the significant image, through creation of objects and installations for the performance-theater shows directed by Ana Boariu: „The Great Way” and „Marriages” (2012), both based on texts by August Strindberg; „The Winter of Our Books” (2013); „Travel through the Great War”, within the project „Blaj TeaM 18” (2017).

Aspirație / Aspiring

Oana Florică

H 255 x 110 x 95 cm

Gresie șamotată 40%, angobă
Chamotte 40% impregnated stoneware

Lucrare modulară: 3 piese
Modular work: 3 pieces

Tehnica: modelaj liber
Free building

Ardere: cuptor pe gaz - 1100 °C
Firing 1100 °C

Geneză / Genesis

Florentin Sîrbu

„Geneză”, de ceramistul Florentin Sîrbu, își trage esența din amforele epocilor greacă și romană, abundant descoperite pe teritoriul Dobrogei (și dintre care multe se găsesc azi în aer liber, în Parcul Arheologic Constanța, sau sunt adăpostite în sălile Muzeului de Istorie Națională și Arheologie al orașului). Totodată, lucrarea trimite la un imens cuptor de ardere a obiectelor ceramice, aducând un omagiu implicit „artelor focului”. Titlul cu rezonanțe biblice se referă însă mai puțin la „Cartea Facerii” vetero-testamentară și mai degrabă la actul demiurgic al creației unui artist universal și atemporal. Volumul masiv pornește de la o bază solidă, stabilă, rotunjită (cu un diametru de cca. 80cm), pentru ca, pe măsură ce se înalță, să se îngusteze, dând naștere unui gât alungit și curbat în mod expres, pentru a imprima o anumită fluiditate și un traseu dinamic în compoziția tridimensională. În jumătatea inferioară, pe o anumită parte, apare o zonă arcuită concavă, ce reia, prin procedeul „mise-en-abyme”, forma de ansamblu. Zona concavă are o culoare mai deschisă, cu reflexe de bronz auriu, asemenea vetrei de cuptor incandescente, ce contrastează cu roșul-brun închis din jur, obținut prin folosirea angobei. Concavitatea induce ideea obiectului spart sau ciobit, păstrat fragmentar, ca referință la modul în care se prezintă adesea artefactele ceramice găsite de arheologi. Totodată, această zonă prezintă o textură diferită, modelată cu minuțiozitate și care sugerează atât stratificarea geologică, cât și pe cea a memoriei. Acestei suprafețe îi corespunde, diametral opus, o altă zonă cu textură similară, dar mai restrânsă și păstrată în convexitatea volumului general. Pornind de la vechile amfore – ca vase de păstrare a uleiurilor și a vinurilor – artistul transformă obiectul utilitar (antic) într-unul artistic (contemporan), înlocuind principiul funcționalității formei cu cel pur estetic, al bucuriei de a privi.

“Genesis”, the work of ceramic artist Florentin Sîrbu, draws its symbolism and energy from the Roman and Greek amphorae, a significant number of which were unearthed in Dobrudja (many of those can be seen in the Constanța Archaeological Park, or in the National History and Archaeology Museum of the city). At the same time, the work alludes to a huge kiln, paying homage to „the arts of fire”. The title of the work evokes less of the Book of Genesis, and more of the Demiurge, of the energetic act of artistic creation that transcends space and time. The massive volume stands on a solid, stable and rounded base (about 80 centimeters in diameter), only to narrow while it gets taller, until it turns into an elongated neck, curved intentionally, to create fluidity and to give way to a dynamic direction of the tridimensional composition. A concave arched zone replicates, by a sui generis mise en abyme, the entire work, in the lower side of the work. This concave zone is lighter in color, showing shades of golden bronze, like an incandescent hearth of a kiln, and contrasts with the brown-red color surrounding it, which is obtained by slipware (engobe). The concavity suggests a chipped, or broken object, a remain, a fragmentary ceramic artifact unearthed by archaeologists. This area also has a different texture, meticulously modeled and recalling both of the geological layers and the stratification of memory. On the opposing side the concavity is balanced by a zone with a similar texture, smaller in size and aligned with the convex shape of the entire volume. Taking the ancient amphorae (huge convex containers of oil and wine), the artist turns the old practical objects into an esthetic contemporary one, replacing the joy of functionality with the joy of contemplation.

Eduard Andrei

Florentin Sîrbu

n. 1973
Giurgiu

Florentin Sîrbu este un artist ceramist care trăiește și lucrează la Constanța. Este licențiat al Universității „Ovidius” din Constanța, Facultatea de Arte, specializarea Pedagogia Artelor Plastice și Decorative (2009). De asemenea, a absolvit studii de masterat în Arte Vizuale la Universitatea Națională de Arte București, Facultatea de Arte Plastice, Decorative și Design, Secția Ceramică (2011), iar din 2016 este doctorand la aceeași universitate. Membru al Uniunii Artiștilor Plastici din România (UAPR) din 2010, este în prezent președintele Filialei Constanța 1. Predă arte vizuale la Centrul Cultural Județean „Teodor T. Burada” din Constanța. A avut patru expoziții personale: „1+ doi” - Galeria Căminul Artei, București (2018); expoziția de ceramică „Început” - Galeria „Ion Nicodim”, Constanța (2013); expoziție de ceramică – Galeria „Wild Art”, Hotel „Amphora”, Vama Veche (2011); expoziție de icoane - Galeria „President”, Mangalia (2006). A participat la mai multe expoziții de grup, atât în țară (Constanța, Buzău, Mangalia, București), cât și în străinătate: în Bulgaria (Balcic, Troian, Varna, Sofia) și în Italia (Veneția). A fost distins cu Premiul Salonului Național de Ceramică „Costel Badea”, Constanța (2012) și cu Premiul pentru debut „Ion Nicodim”, la expoziția „Arte Vizuale 3”, din partea UAPR – Filiala Constanța 1 (2010).

Geneza Florentin

Florentin Sîrbu

n. 1973
Giurgiu

Florentin Sîrbu is a ceramic artist who lives and works in Constanța. He graduated from the „Ovidius” University of Constanta, Faculty of Arts, Department of Pedagogy of Fine and Decorative Arts (2009). He also holds a Master's degree in Visual Arts from the National University of Arts, Faculty of Fine and Decorative Arts and Design, department of Ceramics (2011). Since 2016, he has enrolled in a doctoral program at the same university. Member of the Romanian Fine Artists' Union (UAPR) since 2010, he is currently the president of the Constanța 1 Branch. He teaches visual arts at the „Teodor T. Burada” Cultural Center in Constanța. He had four solo shows: „1+ two” – „Căminul Artei” Gallery, Bucharest (2018); ceramic exhibition „Beginning” – „Ion Nicodim” Gallery, Constanța (2013); ceramic exhibition – „Wild Art” Gallery, „Amphora” Hotel, Vama Veche (2011); exhibition of icons – „President” Gallery, Mangalia (2006). He has participated to several group exhibitions, both in Romania (Constanța, Buzău, Mangalia, Bucharest) and abroad: in Bulgaria (Balchik, Troyan, Varna, Sofia) and in Italy (Venice). He received the „Costel Badea” National Salon of Ceramics Award, Constanța (2012) and the „Ion Nicodim” Debut Prize, at the „Visual Arts 3” exhibition from UAPR – Constanța 1 Branch (2010).

Geneză / Genesis

Florentin Sîrbu

H 203 x 76 cm

Gresie șamotată 40%, angobe,
oxizi metalici

*Chamotte 40% impregnated stoneware,
angobe, metallic oxides*

Lucrare modulară: 3 piese

Modular work: 3 pieces

Tehnica: modelaj liber

Free building

Ardere 1160 °C

Firing 1160 °C

Iulia Pană

n./b. 1965
Constanța

Artist foto-video

Iulia Pană (n. 1965, Constanța) este poetă, artist vizual, jurnalist cultural de televiziune și producător independent de film. În prezent, este doctorand în studii culturale la Centrul de Excelență în Studiul Imaginii și Textului - Facultatea de Litere din cadrul Universității București, cu o teză despre fotografia documentară și de artă. A realizat emisuni culturale de televiziune pe parcursul a peste 20 de ani. A fost redactor al revistei de cultură „Tomis”, asistent universitar la Facultatea de Jurnalism a Universității „Andrei Șaguna” din Constanța și fondatoare a evenimentelor de artă marca „KULTurale/Mecanici poetice”. De la debutul literar în 1988, a publicat șase volume de poezie. A obținut numeroase premii literare, precum și pentru film și televiziune. Cel mai recent scurt metraj pe care l-a produs este „Constanța. A Dancing City”, regizat de Carmen Lidia Vidu. În 2014 a obținut o bursă și o rezidență artistică la Ledig House - Omi Art Center, New York și a participat la târgul de carte BookExpo America. Antologia de poezie „Ebony bones” / „Oase de abanos”, publicată în SUA, a avut lansarea la University of Washington Bookstore, din Seattle. Ca artist vizual, propune un manifest artistic, „Fonopictopoezia” sau „Future sound of poetry” (pictură, performance, instalație, fotografie). Este membră a Uniunii Scriitorilor din România și a Uniunii Artiștilor Plastici din România - Filiala Constanța 1.

Photo-video artist

Iulia Pană (b. 1965, Constanța) is a poet, visual artist, cultural TV journalist, and independent film producer. She is currently a PhD candidate at the Center of Excellence in Image and Text Study – The Faculty of Letters, Bucharest University, with a dissertation on documentary and artistic photography. She has produced cultural TV shows for over 20 years. She was an editor of „Tomis” cultural magazine, an assistant professor at the Faculty of Journalism at „Andrei Șaguna” University of Constanța, and a founder of the „KULTurale / Poetic Mechanics” art events. Since her literary debut in 1988, she has published six volumes of poetry. Her activity was acknowledged by numerous literary and film and television awards. Her latest short film is „Constanța. A Dancing City,” directed by Carmen Lidia Vidu. In 2014 she was selected to be one of the writers in residence at Ledig House - Omi Art Center, New York, and participated in the „BookExpo America” book fair. Her poetry book „Ebony bones”, published in the US, was launched at the University of Washington Bookstore in Seattle. As a visual artist, she proposes an intriguing artistic manifesto called „Phonopictopoesia” or „Future sound of poetry” (painting, performance, installation, photography). She is a member of the Romanian Writers’ Union and of the Romanian Fine Artists’ Union – Constanța 1.

Parteneri / Partners

Primăria Municipiului
Constanța

Universitatea Maritimă
din Constanța

Uniunea Artiștilor Plastici
din România – Filiala Constanța I

144 Engineering Srl

Piatra Design
Constanța

Mulțumiri / Special thanks

Gheorghe Fărcașiu, Prof. univ.dr.ing. Cornel Panait, Primar Decebal Făgădău, Viceprimar Costin Răsăuțeanu, Șenol Ozkan, Prof. univ. dr. Mona Momescu, Av. Dana Elenescu, Ing. Mihai Ciogu, Ion Tițoiu, Edi Ipser, Lucian Țăran, Iulian Vîrtopeanu, Gabriel Brojboiu, Elena și Nicu Teodoru, Caraiani Andreas, Marius Marcel, Echipelor Confort Urban.

Constanța, 2018
ISBN 978-973-0-28125-5